

Víctima: Llorenç Martorell Suárez
Autoria: Maria Mulet Martorell

Palma, 14 d'agost de 2021

Estimat padrí,

Quan el dia 9 de febrer de 1937 sonà el telèfon de casa i el capellà de la presó de Can Mir ens digué que havien deixat en llibertat Llorenç Martorell i que «fessin passes», la teva filla Coloma, de quatre anys (la nostra mare), sortí de seguida al balcó esperant la teva arribada. Ella recorda perfectament que des del balcó va veure la teva germana Catalina que arribava a casa i li cridà: «Tia, tia, han amollat es papà».

La situació a casa teva no podia ser més desoladora: la teva filla de quatre anys, que feia dos anys havia perdut la seva mare, esperant que arribàs el seu pare estimat; els teus pares al llit, malalts de cos i d'ànima; la teva germana Catalina «fent passes» per treure't de la presó; la teva germana Coloma també «fent passes» per tu i pel seu marit, Jaume Mateu, també empresonat a Can Mir.

Però aquell dia no tornares a casa, **no tornares mai**.

La teva família tenia l'esperança que fossis viu i t'haguessis refugiat en un altre país, fugint de la repressió franquista. Però quan passaren els anys la mare va comprendre que si fossis viu t'hauries posat en contacte amb la teva única filla.

Molt de temps després, sabérem el tràgic final de la teva vida i la del teu cunyat Jaume, assassinats ambdós al cementeri de Porreres l'hivern de 1937.

Ara, després de 84 anys, la teva filla Coloma continua «esperant al balcó» la teva arribada.

Desitjam de tot cor que visqui el temps suficient per rebre't i portar-te al lloc on reposa la teva família que tant t'estimava.

Les teves netes,

Alberta i Maria Mulet Martorell